Proletari din toate ţările uniţi-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin şi Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 90 (342) Miercuri 24 Noemb. 1954 * 4 pag.; 15 bani

Cum a fost adunarea grupei a III-a

— Ei, fetelor, cum a fost la adunare? le întrebă instructoarea superioară pe pionierele din grupa a 3-a.

— A fost o linişte! toate stăteau cuminţi, spuse Rodica.

— N'a lipsit niciuna. Adaugă Margareta.

— Am avut şi o ordine de zi bogată, sări să spună Cornelia.

Toate s'au strâns în jurul instructoarei şi care mai de care îi povesteau ceva despre adunare. Din discuţia pe care au avut-o cu instructoarea, mi s'a părut, că pionierele din grupa a 3-a din clasa a VI-a unitatea 8 din Ploeşti, au fost foarte mulţumite de adunarea de grupă pe care au ţinut-o.

Dar hai să vă povestesc şi vouă cum a fost la adunare. Era pe la prânz. Orele se terminaseră şi fetele se pregăteau să plece acasă.

— Din grupa a 3-a nu pleacă nimeni. Ştiţi doar că avem adunare, le aminti Ana, conducătoarea grupei. Olimpia se şi îmbrăcase dar n'avu încotro: auzind glasul ascuţit al Anei se aşeză binişor în bancă, alături de celelalte colege. In clasă au rămas numai pionierele din grupă. Toate stăteau liniştite.

— Adunarea noastră de grupă are următoarea ordine de zi, începu să citească Ana pe nerăsuflate:

1. — Darea de seamă.
2. — Discuţii la darea de seamă.
3. — Angajamente.
4. — Activitatea practică.

Fetele s'au uitat una la alta, dar n'au spus niciun cuvânt. Tăcerea fetelor a făcut-o pe Ana să creadă că ele sunt încântate de ordinea de zi. Şi s'a trecut la primul punct. Mai întâi au cântat un cântec pionieresc, s'a făcut apelul, apoi Ana citi ca o morişcă darea de seamă şi aşa se termină punctul 1 din ordinea de zi.

In grupă era linişte.

— Cine se înscrie la discuţii? întrebă Ana. In clasă nu se auzea nicio şoaptă. După câteva clipe Marieta se ridică.

— Eu am luat trei la Fizică şi nu doi aşa cum s'a arătat în darea de seamă. Şi se aşeză supărată în bancă.

— Şi acum să ne luăm angajamente, spuse conducătoarea.

Din nou linişte.

— Hai fetelor înscrieţi-vă la cuvânt, le îndemna Ana.

— Incepe tu Cornelia o tot înghiontea Vasilica pe colega ei.

— Eu, spuse Cornelia ridicându-se încet, îmi iau angajamentul să învăţ mai bine şi să fiu disciplinată. După ea, toate fetele repetară cam aceleaşi cuvinte.

— Şi acum să trecem la punctul 4 al ordinei de zi, spuse Ana. Fetele răsuflară uşurate şi-o sbughiră pe uşă afară. Curtea era plină de frunzele pălite ale castanilor. Rodica a fugit să facă rost de nişte mături. Ana a venit cu câteva făraşe şi toate s'au apucat de treabă. Ştefănescu nu dovedea să care atâta frunziş.

— Hai mai repede că ne acoperim acu, spuneau fetele care aduceau şi ele frunze în grămada mare. Şi în scurt timp curtea a fost curată. La sfârşit ele au cântat cu atâta inimă un cântec pionieresc încât a răsunat curtea.

După ce aţi aflat cum a decurs adunarea desigur v'aţi dat seama că de fapt pionierelor le-a plăcut numai activitatea practică. Se pune întrebarea: dece oare s'au plictisit fetele în prima parte?

Nu e rău să se facă activitate practică, ba chiar se indică grupelor să facă adunări de lucru. In cazul acesta se pune numai un singur punct, activitatea practică. In niciun caz să nu puneţi 3 puncte în ordinea de zi şi pe deasupra şi activitate practică, aşa cum a făcut grupa a 3-a. Această ordine de zi „bogată" cum au numit-o ele, a fost prea încărcată şi pe lângă aceasta a mai avut şi un punct formal: angajamentele. De altfel şi fetele după cum aţi văzut şi le-au luat tot de formă.

Adunarea de grupă trebuie să fie scurtă. De data aceasta putea să aibă un singur punct: „cum învaţă pionierele din grupă". Dar conducătoarea trebuia să vină pregătită să arate amănunţit cum au învăţat fetele în această perioadă, câte note rele s'au primit, care este pricina; fără îndoială că atunci în grupă s'ar fi stârnit discuţii aprinse, după care se trăgeau învăţăminte pentru viitor. Iar pe de altă parte, dacă fetele nu erau nepăsătoare de ceeace se întâmplă în colectivul lor şi veneau singure să spună ceeace au făcut, adunarea ar fi fost reuşită.

Stela JUCAN

EI FAC CINSTE UNITĂŢII

Pionierii pe care-i vedeţi în fotografia de mai sus au terminat primul pătrar cu nota 5 la toate obiectele. Ionescu Gabriela şi Balaban Rodica învaţă la şcoala nr. 171 iar Duţulescu Eugen şi Litera George la şcoala nr. 172, din Bucureşti. Ei îşi îndeplinesc cu cinste prima sarcină de pionier, aceea de a învăţa bine.

Un băiat de ispravă

Cobrea Rudolf e fiul unei mame văduve.

La şcoală niciodată nu vine cu temele nescrise sau cu lecţiile neînvăţate. Ori de câte ori este întrebat la lecţii, Cobrea dă răspunsuri frumoase, gândite şi se exprimă limpede. In timpul orelor este disciplinat şi atent la lecţii. El şi-a ajutat şi îşi ajută mulţi tovarăşi de-ai săi rămaşi în urmă la învăţătură. Munceşte cu dragoste în mijlocul colegilor şi iubeşte colectivul. El este printre primii care participă la toate acţiunile pionereşti cum a fost culesul fructelor de măceş, organizarea excursiilor şi altele.

In acest an şcolar Cobrea Rudolf a încheiat pătrarul I numai cu nota 5. El face cinste unităţii noastre.

Elena ŞERBAN
Instructoare superioară Unitatea Nr. 8 Piatra-Neamţ

Urmaţi-i exemplul

In clasa VI-a era mare zarvă. Pe feţele pionierilor se citea bucurie şi nerăbdare. Toţi aşteptau să intre dirigintele clasei ca să dea rezultatele încheerii, primului pătrar.

Nicoară Octavian a primit nota 5 la toate obiectele. Dar nu numai la învăţătură e primul. El duce până la sfârşit şi cu succes orice sarcină îi încredinţează colectivul.

Urmaţi-l.

Colectivul de conducere
al unit. Nr. 19
com. Spălnaca-Aiud.

A. I. Vîşinski a încetat din viaţă

Comunicatul C. C. al P. C. U. S. şi al Consiliului de Miniştri al U. R. S. S.

MOSCOVA 22 (Agerpres).—TASS transmite următorul comunicat al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.:

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. anunţă cu adâncă durere că la 22 Noembrie 1954, a încetat din viaţă subit la New York, eminentul om de stat, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prim-locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., academician — tovarăşul Andrei Ianuarievici Vîşinski.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE — CONSILIUL DE MINIŞTRI AL U.R.S.S.

Condoleanţele Colegiului şi colectivului lucrătorilor Ministerului Afacerilor Externe al U. R. S. S.

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Colegiul şi colectivul lucrătorilor din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. sunt adânc îndureraţi de încetarea din viaţă a tovarăşului Andrei Ianuarievici Vîşinski, prim-locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., reprezentantul permanent al Uniunii Sovietice la Organizaţia Naţiunilor Unite şi exprimă condoleanţe familiei defunctului.

Comisia pentru organizarea funeraliilor lui A. I. Vîşinski

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi C.C. al P.C.U.S. hotărăsc:

1. Să se constituie o comisie guvernamentală pentru organizarea funeraliilor lui A. I. Vîşinski, compusă din M. G. Pervuhin (preşedinte), A. A. Gromîko, K. P. Gorşenin, A. F. Gorkin şi M. A. Iasnov.
2. Sicriul cu corpul neînsufleţit al lui A. I. Vîşinski să fie adus la Moscova.

Cinstirea memoriei lui A. I. Vîşinski în Adunarea Generală O. N. U.

NEW YORK 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 22 Noembrie Adunarea Generală a O.N.U. şi-a întrerupt şedinţa plenară pentru a cinsti memoria şefului delegaţiei U.R.S.S., A. I. Vîşinski, care a decedat. Preşedintele Adunării Generale, Van Kleffens, a întrerupt şedinţa plenară a Adunării Generale în semn de doliu şi a exprimat condoleanţe Guvernului Uniunii Sovietice, delegaţiei sovietice şi poporului sovietic în legătură cu această pierdere.

Inconjurați de grija și dragostea poporului muncitor, copiii patriei noastre duc azi o viață însorită, fără griji. Fiecare zi, le aduce bucurii noi.

Holde noi

Cât mai multă pâine! Năzuința aceasta îi însuflețește pe toți țăranii muncitori de pe ogoarele patriei noastre. O datorie de seamă este aceea de a face să rodească orice colțișor de pământ care până acum a fost necultivat. Pentru îndeplinirea cât mai curând a acestui țel, au pornit la treabă, cu nădejde, și țăranii muncitori din raionul Mizil. Muncind cu spor, ei au reușit să desțelenească numai până la 8 Noembrie, 407 ha. terenuri nefolosite și fânețe neproductive. O bună parte din aceste terenuri ei le-au și însămânțat cu secară.

...Și în primăvara anului ce vine, pe pământurile până acum sterpe, se vor legăna în bătaia vântului holdele mănoase, vestind mai mult belșug, mai multă pâine!

Prin patria noastră dragă

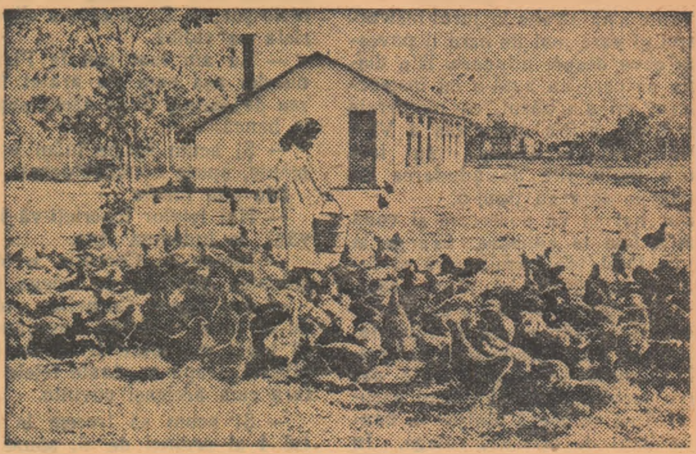
7.000 kg. orez la hectar

Țăranul întovărășit Anghel Ciocârlan din comuna Custura, raionul Brăila, nu-și însămânțase niciodată ogorul cu orez. Socotea că planta aceasta e prea gingașă și că nu poți fi sigur de recoltă. Totuși, în primăvara acestui an, fiindcă așa era prevăzut în planul de însămânțări, a semănat și jumătate de ha. cu orez. Dar era tot cu inima neîmpăcată. Işi zicea că a irosit degeaba un pogon de pământ. Au semănat orez și ceilalți membri ai întovărășirii. In total 15 ha. de orezărie. Agronomul era mereu în mijlocul lor, dându-le sfaturi. Orezul creștea tot mai strașnic, mai frumos. Anghel Ciocârlan prinsese drag de lanul cu orez. I se risipeau îndoielile...

Și toamna, la recoltare, țăranii întovărășiți au văzut cu bucurie că obținuseră nu mai puțin de 7.000 kg. orez la ha! Anghel Ciocârlan, în urma valorificării orezului de pe ogorul său, a luat 12.000 lei. Cu acești bani el și-a reparat casa și și-a comandat o căruță nouă.

Lupta pentru economii

Pe lângă strădulnța de a da produse de cât mai bună calitate, muncitorii dela fabrica de încălțăminte „Kirov" din Capitală, mai au o preocupare importantă: aceea de a scădea necontenit prețul de cost la încălțămintea fabricată de ei. O contribuție însemnată la reducerea prețului de cost o aduc și economiile la materialul de lucru. Deaceea, muncitorii dela „Kirov" lucrează cu deosebită grijă și dibăcie la tăierea bucăților de piele, pentru ca nicio fâșie să nu se piardă. Colectivul secției de croit a izbutit astfel să economisească, între 7 și 13 Noembrie 9.033 dm.p. de piele din care s'au confecționat 347 perechi de bocanci pentru copii. Nici cei din sectorul harnașamente nu s'au lăsat mai prejos. Din materialul economisit de ei în primele zile ale lunii Noembrie, au fabricat 45 perechi de hamuri.

Nu-i ușor să porți de grijă celor 500 de păsări dela G.A.S. Găești, regiunea Pitești. Totuși, tovarășa Vasilica Brânzaru reușește să le impace pe fiecare. Iat-o acum împărțindu-le hrană uscată.

PENTRU IZBÂNDA PĂCII

Intr'o căsuță dela marginea Amiensului, trăiește o femeie mai în vârstă, împreună cu fiica ei. Aceasta e mica familie franceză Lemaire... In jurul mesei ar trebui să șeadă și soțul femeii — Maurice și frații fetei — Maurice, Charles și Arthur. Dar ei au fost uciși între anii 1942-1944, în timpul ocupării Franței de către armata fascistă.

De fapt, istoria familiei Lemaire, din Amiens, e însăși istoria Franței, care de trei ori a cunoscut nenorocirile ce însoțeau tropăitul cizmelor militariștilor germani și este în acelaș timp istoria Europei, de două ori aruncată în vâltoarea războiului mondial aprins de aceiași imperialiști. După asemenea învățăminte triste ale istoriei nu mai poate fi om cinstit în Europa, care să poată trăi în liniște când află că din nou militariștii germani scapără focuri pentru a aprinde — a treia oară — incendiul nimicitor al războiului!

Imperialiștii țărilor din Apus au încheiat acordurile dela Londra și Paris, — acorduri care sunt tocmai scăpărările cu care ei ar voi să aprindă războiul, cel mai groaznic război din istorie. Ele prevăd reînvierea periculoasei armate a militariștilor din Germania Occidentală, armată care condusă de vechii comandanți ai lui Hitler și sprijinită de conducătorii Americii, amenință toate popoarele Europei.

Popoarele răspund planurilor nebunești ale ațâțătorilor la război printr'un nou avânt al luptei pentru pace.

Uniunea Sovietică, credincioasă celei mai sfinte dorinți a oamenilor de a trăi în pace, chiar în zilele acestea a făcut o istorică propunere tuturor țărilor Europei și S.U.A. Și anume, să se întrunească în ziua de 29 Noembrie la Moscova sau Paris, pentru a discuta calea concretă care să fie urmată pentru rezolvarea problemei asigurării securității colective generale europene. Propunerea sovietică este un însemnat pas făcut pe calea înțelegerii pașnice a tuturor statelor Europei.

Conducătorii țărilor occidentale ocolesc răspunsul la propunerea clară a Uniunii Sovietice. Ei sunt preocupați cu rezolvarea problemelor acordurilor lor războinice. Dar popoarele răspund cu încredere și hotărîre. Și asta este deosebit de însemnat.

Numeroase țări au trimis răspunsuri aprobatoare la propunerea sovietică. Printre acestea se află și Republica Populară Română.

In răspunsurile date la întrebările corespondentului ziarului „Pravda", tovarășul V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a subliniat însemnătatea propunerii sovietice — care indică singura cale care duce la păstrarea păcii.

Ideia securității colective în Europa a însuflețit pe toți oamenii cinstiți, ca o mare ideie a vremurilor noastre.

In aceste zile s'au întrunit la Stockholm reprezentanții popoarelor într'o sesiune a Consiliului Mondial al Păcii. In acest mare sfat al păcii prima problemă care se discută e tocmai cea a „colaborării tuturor țărilor Europei în vederea asigurării securității lor colective". Fără îndoială, discuțiile și hotărîrile sesiunii Consiliului vor fi și de astă dată de o mare însemnătate.

Lupta popoarelor pentru pace, pentru securitate colectivă, va zădărnici toate planurile uneltitoare la război! Pacea va stăpâni în Europa, în întreaga lume. Pentru asta luptă oamenii cinstiți, de pe pământ.

„AVEM NEVOIE DE PACE" desen de **Ir. TOIDZE**

Curiozități științifice

O descoperire interesantă

In nordul Ungariei, acolo unde Dunărea cotește brusc spre sud, se întind niște dealuri joase cu pantă ușoară. Din cele mai vechi timpuri, pe aceste dealuri au fost așezări omenești: în locurile mai înalte era mai ușor să te salvezi în caz de inundații.

Acum arheologii unguri găsesc aici multe rămășițe de vechi așezări omenești, datând chiar din epoca de bronz.

Cu vreun an și jumătate în urmă, la săparea unei cariere de nisip, nu departe de satul Budacheș au fost găsite rămășițele unui om din vechime. Curând după aceea au început să se facă aici săpături sub conducerea directorului muzeului arheologic din Sentandrei, Șandor Soprony. Arheologii au descoperit aproape 200 de morminte, în care au găsit rămășițe de schelete, unelte de piatră și podoabe din scoici și de bronz.

Intr'unul din aceste morminte nu s'a găsit niciun schelet. Arheologii au găsit în el numai un vas de argilă răsturnat cu fundul în sus. Vasul acoperea un mic pahar tot de argilă, o bucățică de jasp și un mic cărucior de argilă, ca o jucărie, cu patru roți.

Această descoperire — unică în genul ei în Europa — dovedește că acum 4.000 de ani oamenii cunoșteau căruțele cu roți și în această parte a lumii. (După datel[e] săpăturilor arheologice din Asia Mică și din Orient, aceste căruțe erau cunoscute acolo cu mai mult înainte).

Săpăturile de pe malul Dunării au arătat că oamenii care au trăit aici în era bronzului, se ocupau nu numai cu creșterea vitelor ci și cu agricultura.

(Din „Vocrug sveta")

Un pacient neobișnuit

Tur, un cal dintr'un colhoz din regiunea Arhanghelsk se îmbolnăvi de stomac. Slăbise mult și nu mai putea lucra. Agentul veterinar, Pavel Ivanovici Baboșin l-a scutit de muncă și începu să-l trateze. Curând calul se însănătoși.

Trecuse de atunci mult timp. Odată când Pavel Ivanovici se întorsese acasă de la lucru (el locuia chiar în clădirea dispensarului veterinar), soția sa îi spuse:

— Un cal se tot învârte pe lângă casa noastră. L-am alungat dar n'a vrut să plece. Am încercat să mă apropii de el, dar asvârle din picioare.

Pavel Ivanovici se apropie de fereastră și văzu într'adevăr un cal care stătea la ușa dispensarului. Medicul ieși pe scară. Când calul îl văzu, necheză încetișor, se apropie de Pavel Ivanovici și-și așeză capul pe pieptul lui.

— Dar acesta-i Tur! spuse Pavel Ivanovici, recunoscându-l. Ce-i cu tine flăcăule?

Cercetându-l, medicul descoperi că animalul are colici și îi dădu o doctorie. Tur se liniști și se întoarse în grajd. De atunci, Tur, oridecâteori se îmbolnăvea se ducea singur la medicul său.

A. STARȚEV
regiunea Arhangelsc

(Din „Ogonioc")

SUNTEM UTEMIŞTI

Dragă redacţie,

In scrisoarea pe care ţi-am trimis-o îţi făgăduisem că am să-ţi scriu despre o mare surpriză. Iată care este surpriza: nici nu pot să-ţi descriu în cuvinte bucuria pe care am avut-o când am primit carnetul roşu de utemistă. A fost o nouă zi de neuitat din viaţa mea. Atunci am simţit cele mai mari emoţii: bucurie şi mulţumire sufletească. Am schimbat cravata roşie de pionier cu carnetul de utemist, dar n'am să uit niciodată viaţa de pionier. De-aceea dragă redacţie, am să-ţi scriu cu aceeaşi regularitate ca şi până acum.

Clara FRUCHTER
Şcoala Medie Tehnică Financiară-Iaşi

Jurământul meu

Până acum am fost fericită că purtam la gât cravata roşie de pionier şi că pe piept îmi strălucea insigna.

Dar astăzi, sunt şi mai fericită că fac parte din organizaţia tinerilor utemişti, fraţii mai mari ai pionierilor. Din ziua când am devenit utemistă urmez aşa cum se cuvine pilda comsomoliştilor. Am jurat în faţa tovarăşilor, că voi fi demnă de carnetul roşu şi de numele de utemist şi mă voi ţine de acest angajament luat.

Florica POPESCU
Şcoala de 7 ani. Nr. 1 fete cls. VII-a
Târgovişte — Ploeşti.

Clipe de neuitat

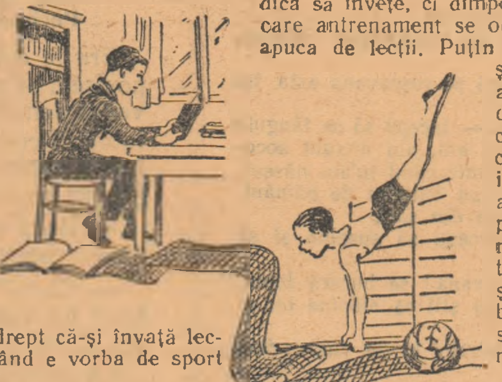
Mi-aduc bine aminte de ziua când am devenit pionier, sunt 2 ani de atunci. Ce bucuros am fost când am primit cravata roşie. Atunci m'am hotărît să învăţ bine să fiu demn de numele de pionier. Trecând în clasa a VII-a şi împlinind vârsta am fost primit în organizaţia de U.T.M. Când mi-a înmânat carnetul strângându-mi mâna, tovarăşul secretar mi-a spus: „păstrează cu cinste acest carnet, el reprezintă o părticică din steagul clasei muncitoare". Nu voi uita niciodată aceste cuvinte. Cât de mândru şi fericit am fost atunci!

Dumitru BUDICA
comuna Bucovăţ
reg. Craiova

Maestrul sportului a povestit...

Pânzaru Traian este elev în clasa VII-a B a Şcolii medii de 10 ani Nr. 1 Arad şi are o fire foarte veselă şi neastâmpărată. Iubeşte mult sportul. Se joacă cu mingea, face gimnastică şi se pregăteşte să devină un portar tot atât de bun ca cel din vestita echipă „Flamura Roşie" din oraş. Şi totuşi clasa lui nu se mândreşte cu el. Are în catalog numai note de 3. Ba la încheierea primului pătrar, a mai primit la geografie şi un 2.

— Suntem în pătrarul I, iar până la sfârşitul anului îmi voi îndrepta notele, avea el obiceiul să spună. Nu sunt chiar aşa de capabil să fiu şi bun sportiv, şi fruntaş la învăţătură.

Tot în această clasă, învaţă şi Klein Ladislau, pionier bun la învăţătură, disciplinat, membru în colectivul de conducere al unităţii. Lui în schimb îi este frică să se ridice în mâini la paralele. De minge se teme şi mai rău. E drept că-şi învaţă lecţiile cu regularitate, dar când e vorba de sport spune:

— Când să mă ocup de sport? N'am timp, trebuie să-mi fac temele.

In clasă mai sunt elevi şi pionieri asemănători lui Klein sau Pânzaru care nu pot să înveţe bine şi să participe totodată şi la cercul sportiv. De aceea într'o după amiază, Nistor Mircea, Codreanu Lucian şi Ardeleanu Radu îl invitară pe maestrul sportului Botez Mihai să participe la adunarea detaşamentului lor. Ei aflaseră mai dinainte că tov. Botez, maestru al sportului, a absolvit şcoala numai cu note bune. In afară de asta şi la fabrica unde lucrează se află printre muncitorii fruntaşi. Vroiau deci să-l întrebe cum se pot îmbina aceste lucruri atât de importante.

La adunare, tovarăşul Botez le povesti despre activitatea sa sportivă, care a început dela vârsta de 7 ani. E drept că atunci nu făcea altceva decât gimnastica obişnuită de dimineaţă. Dar mai târziu, când aceste mişcări simple i-au desvoltat muşchiulatura a început să facă antrenamente la aparatele din sala de gimnastică. La început îi venea greu să se antreneze şi în acelaş timp să se pregătească şi pentru examene, dar a avut voinţă şi a învins. Şi-a întocmit un plan precis al zilei, pe care l-a îndeplinit cu multă grijă. Peste puţin timp, el a observat că sportul nu numai că nu-l împiedică să înveţe, ci dimpotrivă îl ajută. După fiecare antrenament se odihnea puţin şi apoi se apuca de lecţii. Puţin timp după ce termină şcoala, deveni şi maestru al sportului. Câştigă titlul de campion republican câţiva ani la rând, participă la mai multe întâlniri internaţionale, şi în anul acesta luă parte la campionatul mondial de gimnastică dela Roma. Faptul că a fost perseverent şi a ştiut să-şi împartă bine timpul l-a ajutat să se ocupe şi de sport şi de munca profesională.

După ce Botez povesti despre el, se adresă direct lui Pânzaru, pe care-l văzuse deseori pe terenurile sportive.

— Ia povesteşte Traiane şi tu, ce program al zilei ţi-ai întocmit: când înveţi, şi când te ocupi cu sportul?

Traian se ridică încet şi de ruşine n'a putut să scoată nicio vorbă. N'a avut curajul să recunoască că el nu obişnuieşte să-şi facă un plan al zilei şi că are multe note slabe.

Multe întrebări i-au pus tovarăşului Botez pionierii cărora nu le prea place sportul. Iar după adunare, toţi acei care până atunci spuneau că dacă te ocupi de sport nu mai ai timp de învăţătură s'au hotărît să se înscrie în cercul sportiv al şcolii.

Irma CSIKI

ŞCOLARII DIN AVRIG

Prezentăm aici câteva aspecte din activitatea extraşcolară a copiilor din comuna Avrig, raionul Sibiu.

In prima fotografie îi vedeţi pe Ionel Teodor şi Ileana Horac, din clasa a VI-a. Când afară era încă vreme frumoasă, ei îşi învăţau lecţiile la Botanică în crângul din preajma şcolii. Cunoscând structura pomilor prin experienţă proprie, ei şi-au însuşit temeinic lecţia.

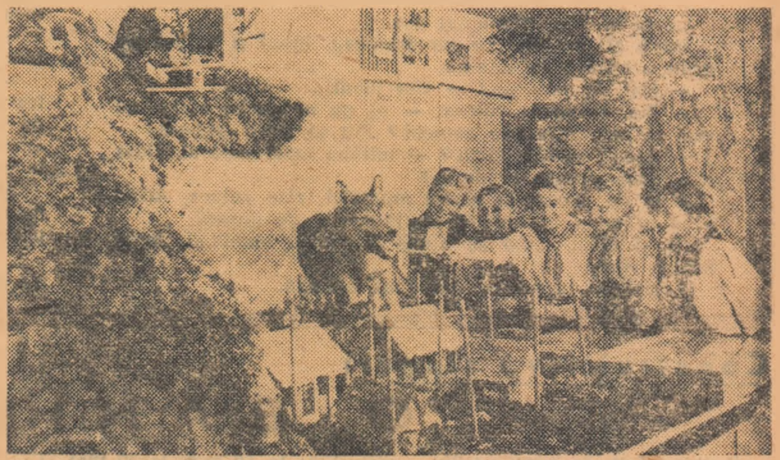
Fotografia a doua prezintă un aspect dela o adunare a cercului tinerilor fizicieni. Pe măsuţă se văd aparate care în mare parte sunt lucrate chiar de şcolari. Cu ajutorul lor, tinerii fizicieni fac experienţe deosebit de interesante.

Cât timp au fost zile călduroase şcolarii din Avrig şi-au găsit odihnă plăcută în crângul din apropiere. Odihnindu-se în crâng ei şi-au făcut deseori ocupaţie din incrustarea bastoanelor cu motive naţionale.

Ultima fotografie prezintă un colţ din muzeul şcolii. Obiectele expuse sunt în mare parte adunate şi lucrate de şcolari.

Pionierii şi şcolarii din Avrig au o bogată activitate extraşcolară.

Din nou prieteni

Mihai deschise binişor uşa care dădea în culoar şi pătrunse înăuntru. Aha, n'a greşit, uite-l pe Cornel aici! Şi nu-i singur, mai e cu cineva.

— Uite ce prieten şi-a găsit Cornel— îşi zise Mihai. Un leneş, un chiulangiu. Păşind pe vârfuri ca să nu facă zgomot, Mihai se apropie de Cornel.

— Tot aici eşti Cornel?

— Da, tot aici! Dar ce te priveşte pe tine unde sunt? — răspunse răstit Cornel.

— Am venit să te iau să ne facem lecţiile. Cred că asta ar fi o treabă mai bună decât să stai pe sală şi să deranjezi orele.

— Nu te priveşte ce fac. Poţi să te duci să-ţi faci lecţiile singur. Eu nu vin.

— Nu vii, nu vii! Să nu zici pe urmă că nu te-am chemat! Şi păşind în vârful picioarelor Mihai se îndreptă către uşă.

Terpovici Mihai şi Crăciun Cornel sunt elevi în clasa a IV-a la Şcoala de 7 ani, Nr. 2, din Focşani. Sunt prieteni încă de la grădiniţă. Amândoi s'au înscris la aceeaş şcoală, s'au aşezat în aceeaş bancă şi peste tot erau văzuţi numai împreună. Dar dela un timp, Cornel se purta cam ciudat. Nu mai voia să ştie de prietenia lor, nu-şi mai făceau lecţiile împreună şi începuse să vină la şcoală cu lecţiile nefăcute. La început Mihai nu ştia ce să creadă. Dar nu-i trebui mult să afle pricina: Cornel îşi găsise un alt prieten, iar după amiezele, în loc să-şi facă lecţiile, se juca cu el pe culoarul şcolii făcând fel de fel de boroboaţe şi deranjând orele. Aici îl găsise Mihai pentru a treia oară în ziua aceea.

A doua zi, Cornel veni la şcoală cu lecţiile nefăcute şi căpătă un 2 la aritmetică. In recreaţie — abia ieşise tovarăşul învăţător din clasă — Mihai se apropie de el şi-i spuse destul de tare.

— De azi înainte nici nu te mai bag în seamă. Eşti un leneş!

Cornel rămase împietrit. Niciodată, de când sunt prieteni, Mihai nu i-a spus ceva asemănător. Vru să-i răspundă dar nu mai avu timp căci Mihai îi întorsese spatele.

Trecură vreo trei săptămâni. In acest timp Cornel nu numai că nu se îndreptase, dar despre obrăzniciile lui vorbea acum întreaga şcoală. Notele mici deveneau tot mai numeroase în dreptul numelui lui, în catalog.

In schimb Mihai nu se putea obişnui de loc cu gândul că firul prieteniei lor fusese rupt. Să-l înoade din nou, dar cum?

— Dece nu mai vine Cornel pe la tine? — îl întrebă într'o zi mama sa!

— Ştiu eu? Nu mai vrea, răspunse Mihai străduindu-se să pară cât mai indiferent.

— V'aţi certat?

— Da! E un leneş!

Şi povesti mamei sale toată întâmplarea. Mama ascultă cu atenţie, dar la sfârşit îi zise:

— N'am crezut că nu ştii să te porţi cu prietenii. Cum ai putut să-i spui asemenea vorbe?

Mihai nu mai zise nimic. Işi dădu seama că mama sa avea dreptate.

Se ridică de pe scaun, îşi luă şapca şi ieşi în stradă.

★

Cornel era la masă, citea o carte. Când îl văzu pe Mihai sări în picioare dar rămase locului. Mihai se oprise lângă uşă. Cine ştie cum s'ar fi sfârşit această întâlnire dacă în momentul acela nu venea mama lui Cornel din bucătărie. Când îi văzu, înţelese ce se'ntâmplase şi încercă să-i scoată din încurcătură.

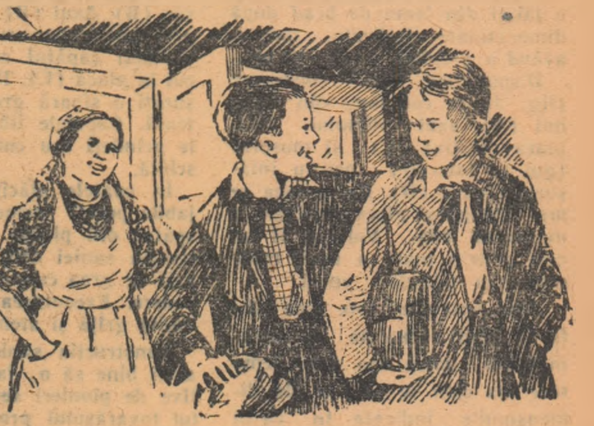
— A! Bine-ai venit la noi Mihai, îi spuse ea mângâindu-l pe creştet. Cornel, dece stai aşa? Ţi-a venit doar prietenul...

Cornel se îndreptă spre Mihai apucându-l de mână.

— Dece ai venit? — îl întrebă el încet.

— Aşa... am vrut să văd ce mai faci...

„Să vadă ce mai fac — repetă în gând Cornel. De când aşteptam asta".

— Stai puţin... zise el cu voce tare. Işi luă ghiozdanul, se îmbrăcă şi zâmbind adăugă:

— Sunt gata, mergem la tine să ne facem lecţiile.

Elvira POPAZU

30 DE ANI DELA PROCLAMAREA REPUBLICII POPULARE MONGOLE

DIN R.P.MONGOLA

Au trecut 30 de ani de când Mongolia a fost proclamată Republică Populară

In acest răstimp, Mongolia una din țările cele mai înapoiate ale orientului a devenit de nerecunoscut

★

● Acolo unde odinioară se întindea pustie, nesfârșită stepa, s'au construit șosele, căi ferate, centrale electrice. Ulan Bator capitala republicii era un cătun mărunt, cu străduțe înguste și murdare unde sărăcimea era îngrămădită în niște „iurți" sărăcăcioase (corturi) Astăzi Ulan Bator, are o universitate, un Institut Pedagogic, câteva institute tehnice, teatre, cluburi, cinematografe, muzee.

● Inainte cea mai mare parte a populației din Mongolia era neștiutoare de carte. In toată țara se afla doar o școală în care învățau 50 de copii ai nobililor mongoli. Astăzi în Republica Populară Mongolă sunt peste 400 de școli unde învață copiii oamenilor muncii.

● In vechea Mongolie bolnavii erau lecuiți de vrăjitori. Despre medici nici nu se știa; în toată Mongolia nu se afla nici măcar un medic.

Astăzi în Mongolia Populară nu există sat care să nu aibe un spital și medici specialiști. Avioanele sanitare transportă medicamente până în cele mai îndepărtate colțuri ale țării.

● Pe locurile unde se întindea altădată stepa cu pământul crăpat de uscăciune, se văd astăzi ogoarele roditoare ale gospodăriilor de stat mongole.

In R.P. Mongolă pământul se lucrează cu mijloace înaintate mecanizate, din care pricină se strâng recolte bogate de grâu, ovăz, orz

★

In legendele vechi populare, care povestesc despre Mongolia de dinainte de revoluție se spunea că ea seamănă cu un copac uscat, din care numai rădăcinile au viață. Aceste rădăcini s'au păstrat și astăzi, dar copacul vieții poporului, spre deosebire de trecut înflorește din plin.

Cine-i cel mai bătrân?

— BASM POPULAR MONGOL —

Lucrurile s'au întâmplat așa:

Intr'o zi mergând pe un drumeag lupul și vulpea au găsit o bucată de slănină.

— Hai s'o mâncăm! — zise lupul.

— Nu, răspunse vulpea, — să nu ne oprim aici; nu vezi că pe cărare trec oameni? Pot să ne și omoare!

— Atunci ce-i de făcut? — întrebă lupul supărat. Doar n'om lăsa slănina pe drum!

— O s'o ducem în vârful muntelui, zise vulpea. Acolo o să prânzim în liniște, nestingheriți de nimeni.

Zis și făcut. Cum au ajuns în vârful muntelui, lupul începu vorba.

— Hai să facem pe din două slănina.

— Nu face să mai împărțim o bucată atât de mică, — răspunse vulpea. Mai bine o la toată, unul din noi.

Lupul spuse:

— Ai dreptate! Las c'o mănânc eu.

— S'o mănânce acela dintre noi care-i mai bătrân, zise vulpea. Tu câți ani ai?

„Las c'o trag eu acum pe sfoară pe roșcovana asta, își spune lupul în sinea lui".

— Surioară sunt bătrân de tot — începu să se tânguie el. — Nici nu mai știu câți ani am, am pierdut socoteala. De-un lucru mi-aduc aminte când m'am născut, muntele ăsta era mai mic decât un bulgăre de pământ, iar oceanul era cât bălțoaca aceea din șanț.

Auzind aceste vorbe vulpea începu să suspine și să plângă

„Am tras-o pe sfoară pe roșcovana! se bucură lupul. Poți să plângi cât poftești dar să știi că slănina tot a mea rămâne".

— Ce-i cu tine surioară? o întrebă el pe vulpe, cine te-a necăjit?

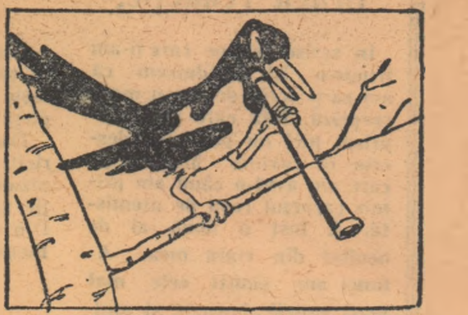
— Nimeni nu m'a năcăjit! — răspunse vulpea printre suspine, povestea ta m'a amărit. Mi-am adus aminte de fiul meu cel mai mic care a murit sărăcuțul de el. Dacă trăia, era acum de-o seamă cu tine. V'ați născut în acelaș an.

Și tot suspinând, vulpea trase cu laba spre ea slănina și începu s'o mănânce, iar lupul păcălit plecă supărat și flămând spre vizuina sa.

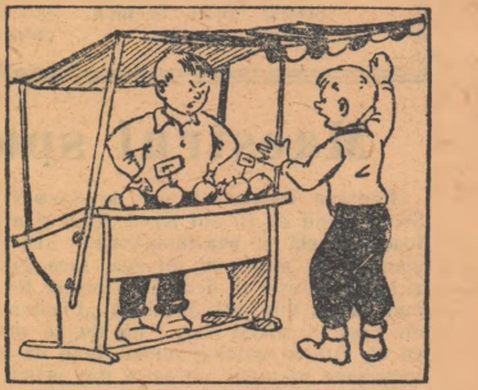
Prelucrat de H. HODZA

(Traducere din Murzilca)

Ce-a văzut coțofana

Eu sunt Fana Coțofana
Totul văd și totul știu.
Cum se iscă o'ntâmplare
Să v'o spun îndată viu.
Cu ochianu-mi văd mai bine
Ca Ochilă din povești,
Și din orișicare școală
V'aduc fel de fel de vești.

(Lui ȘTEFAN S. și ION C. dela Școala din Bezdea, raionul Pucioasa).

Era la o oră de Matematică. Poposisem pe pervazul ferestrei și priveam demonstrația care se făcea la tablă. Deodată aud niște zgomote într'o bancă mai din fund și niște glasuri șușotind.

— Dacă dai 2 lei ți le dau, altfel nu — spunea un glas.

— Cum? Doi lei pe merele astea? Ce vorbești frate? — se răstea al doilea glas.

La început nu știam ce să cred: să fi nimerit oare la un iarmaroc? Ca să mă conving mi-am pus ochianul la ochi și ce să vezi? In banca a IV-a, Ștefan S. vindea mere lui Ion C. Neînțelegându-se, s'au luat la ceartă, iar în recreație la bătaie.

„Bună treabă! — mi-am zis eu. Iată cu ce „socoteală" s'au ales ei din această oră de Matematică!"

Construiți-vă singuri

O SANIE DIRIJABILA

Pentru zilele de iarnă vă indicăm construcția unei sănii dirijabile

Sania se compune din: două săniuțe egale ca mărime (fig. 1) — placa sănii dirijabile (fig. 2) și dispozitivul de conducere (fig. 3).

Săniuțele (fig 1) le faceți din lemn de brad după dimensiunile de pe schiță. Pe tălpicele săniuțelor lăsați un șanț adânc de 3 mm. în care să fixați o șină de tablă. (Forma șanțului se vede în fig. 4).

Placa saniei dirijabile (fig. 2) o tăiați din lemn de brad după dimensiunile indicate, lemnul având o grosime de 12—15 mm.

Dispozitivul de conducere (fig 3) se compune din volanul (A), axul volanului (B), placa rotativă (C) și mosorul (gol în interior) pentru înfășurat sfoara (D). La acestea se mai adaugă și piesa de fixare a mosorului (E). Volanul îl faceți dintr'o roată a unei trotinete sau triciclete vechi.

Axul volanului este bine să-l faceți dintr'o bucată de bară metalică mică sau din lemn tare așa cum se vede și din dimensiunile indicate în cazul când folosiți lemnul, măriți diametrul de la 10 mm. la 20 mm. Mosorul pe care înfășurați sfoara, îl faceți din lemn. Piesa de fixare (E) o faceți din tablă de 2—3 mm. grosime. Lățimea piesei trebuie să fie de 30 mm.

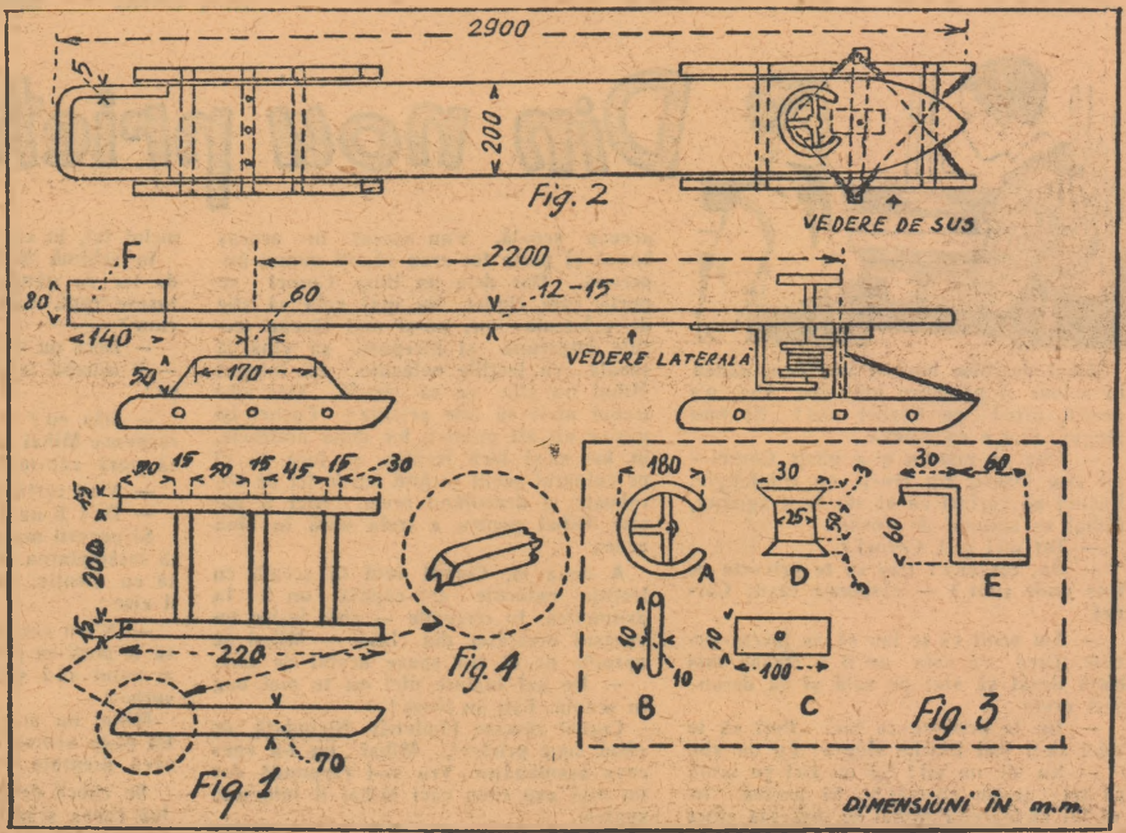
Treceți acum la montarea saniei: una din săniuțe o prindeți fix în spatele plăcii din (fig. 2) Cealaltă săniuță o prindeți astfel: luați un piron lung de 160 mm. pe care îl treceți prin placa (fig. 2) și prin placa rotativă (C) fixându-l în traversa din mijlocul săniuței din față.

Volanul (A) îl fixați de axul său (B). Axul (B) îl treceți apoi prin gaura mosorului (D) și-i prindeți capătul celălalt cu un cui în placa (E). Pe mosor înfășurați o sfoară groasă și rezistentă. Capetele libere ale sforii le prindeți așa cum se vede în schiță.

In spatele plăcii saniei dirijabile puteți prinde în cuie un spătar din placaj (F). Construcția saniei dirijabile nu este atât de grea cum pare la prima vedere. Executarea ei cere însă multă grijă și atenție.

Construcția saniei dirijabile ar fi bine să o faceți în colective de pionieri cerând și sfatul tovarășului profesor.

Spor la lucru.

Redacția și administrația București Piața Scânteii, tel. 7 61.00. 7.60.10, Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100 114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".